

I.L.R. Punjab and Haryana

(1984)1

(23) ਮਾਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੈਸਲੇਟ ਤੋਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੌਤਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਮਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਮਰੀਕੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਗੇ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਅਗਲੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਦੂਤਾਵਾਸ।

(24) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

(25) ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਭਾਰਤ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੈ। ਅਰਦਾਸ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਉਚਿਤ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਫਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਕੰਮ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮੁੱਚੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 22 ਮਾਰਚ, 1983 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਲਿਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹਾਂ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਐਮ. ਐਮ. ਪੰਡੀ ਜੇ.

ਰਮੇਸ਼ ਪਾਲ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਅਜਰ ਆਲਮ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1982 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1575।

20 ਅਪ੍ਰੈਲ 1983

ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੰਜ਼ਦਾਰੀ (1974 ਦਾ II)— ਧਾਰਾ 197— ਇਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ— ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕੀ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼— ਧਾਰਾ 197 ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ - ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ.

ਰਮੇਸ਼ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜਹਰ ਆਲਮ (ਐੱਮ. ਐੱਮ. ਪੁੰਛੀ, ਜੇ.)

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਲਈ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧ ਸਨ। ਇਹ "ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਗੁਣ ਵਿੱਚ", "ਉਸਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਗੁਣ ਵਿੱਚ", "ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ", "ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਕਥਿਤ ਅਭਿਆਸ", "ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡਿਊਟੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ," ਅਤੇ "ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ" ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ।" ਇਹ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਧੁਰੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਅਤੇ ਉੱਤਮਤਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਛੋਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। . ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਸੰਬੰਧੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅੰਤਰੀਵ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਹੈ, ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਫੁਹ-ਪੱਥਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਬੇਰੋਕ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਤਸੱਦਦ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਉਸਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸਰਕਾਰੀ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਇਹ ਇਸਦੀ ਅਪਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ, ਇੱਕ ਕਦਮ ਪਿਛਾਖੜੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਚਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਛੋਹ ਦੇ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਵਿਚਲੇ ਸੁਭਾਵਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪੱਖਾਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾਵਾਂ' ਤੇ ਨਹੀਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ, ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਤਸੱਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਜ਼ੁਲਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੭)

28 ਅਗਸਤ , 1982 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਫੰਜ਼ਦਾਰੀ ਸਲੋਧਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਚਰਨ ਦਾਸ ਗੁਪਤਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ 1st ਕਲਾਸ, ਬਰਨਾਲਾ, ਮਿਤੀ 15 ਦਸੰਬਰ, 1981 ਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੈਟਿੰਗ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜਹਰ ਆਲਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਰਿਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਮ.ਪੀ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਡਾ .

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਐਮ. ਪੁੰਛੀ, ਜੇ.-

(1) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਚਾਰ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 325/323/34 ਅਤੇ 109, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਬਰਨਾਲਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਜਹਰ ਆਲਮ, ਤਤਕਾਲੀ ਸਹਾਇਕ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਬਰਨਾਲਾ (ਹੁਣ ਭਾਰਤੀ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ) ਹੈ। ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਚਾਰੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਧਾਰਾ 197, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਤਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ 15 ਦਸੰਬਰ, 1981 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ , ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ: -

“ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਫਾਈਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ

ਅਜਹਰ ਆਲਮ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਤਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਬਿਨਾਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ 1

.....ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਜਹਰ ਆਲਮ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਤਲ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿਚ ਕਥਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀ / ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਆਵੇਗੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ.ਐਸ ਗਿੱਲ, ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਬਰਨਾਲਾ ਅੱਗੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਬਰਨਾਲਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਜਹਰ ਆਲਮ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵੱਲੋਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

¹ (2) ਕੀ ਕੋਈ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਤਸ਼ੱਦਦ ਕਰਨ, ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੌਰਾਨ, ਧਾਰਾ 197, ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵੇਲੇ, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਜੋ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ, ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਭਾਜਨ ਦੀ ਇੱਕ ਪਤਲੀ ਲਾਈਨ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਤਣਾਅ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਏ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਉਸੇ ਥਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਲਈ। ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਤਣਾਅ ਨੂੰ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

33) < ਇੱਥੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਾਂ (ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਸਮੇਤ) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਡਾ: ਹੋਰੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ, (1) ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 197, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, ਉਹਨਾਂ ਐਕਟਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਏ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਹੈਕਟਰ ਥਾਮਸ ਹੱਟਲੇ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ, (2) (ਰਿਸ਼ਵਤ ਦਾ ਕੇਸ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਐਕਟ ਪਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਇਹ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਧਾਰਾ 270 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ)। ਐਚ.ਐਚ.ਬੀ.ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦ ਕਿੰਗ, (3) ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ ਸਾਇਮੰਡਜ਼ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਘੇਰਾ ਅਤੇ ਪਰੀਖਿਆ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ, 'ਜੇਕਰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਹ ਜੋ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹੈ। (ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 197, ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 270 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ)। ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੈਪਸੂ, (4) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ "ਉਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਗੁਣ ਵਿੱਚ" ਸਿਧਾਂਤ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਕਟ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਸੀ।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1939 ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ 43.
- (2) ਏਆਈਆਰ (31) 1944 ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ 06.
- (3) ਏਆਈਆਰ (35) 1948 ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ 128.
- (4) ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 309.

Ramesh Pal v. Shri Ajhar Alam (M. M. Punchhi, J.)

ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਤੱਵ ਤਾਂ ਜੋ, ਜੇਕਰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਦਫਤਰ ਦੇ ਗੁਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀਕਾਂਤੀਆ ਰਮੱਈਆ ਮੁਨੀਪੱਲੀ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬੰਬਈ ਸਟੇਟ, (5) ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। 197, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੰਕੁਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 409 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਐਕਟ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ; ਜੇਕਰ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਬੇਈਮਾਨੀ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਐਕਟ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਐਕਟ, ਅਰਥਾਤ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਾਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬਾਈ ਜਨਾਥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, (6) ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ, ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਐਕਟ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਐਸਬੀ ਸਾਹਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਮਐਸ ਕੋਚਰ, (7) ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: -

ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 197(1) ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਕੋਈ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ', ਇੱਕ ਤੰਗ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਅੰਤਰ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਦਿਖਾਵਾ ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਜੀਵ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ 'ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਫਰਜ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ'। ਹਰੇਕ ਕੰਮ ਜੋ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਆਯਾਤ ਲਈ ਸਹੀ ਪਹੁੰਚ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਹੱਦਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਤੱਵ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 197(1) ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਐਕਟ, ਜਿੱਥੇ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਤੱਵ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ।

- (5) ਏਆਈਆਰ 1955, ਐਸਸੀ 287.
- (6) ਏਆਈਆਰ 1966, ਐਸਸੀ 220।
- (7) ਏਆਈਆਰ 1979 ਐਸਸੀ 1841

(4) ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਤਣਾਅ ਸ਼ਾਲੀਨਤਾ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ, *ਇਨ ਰੀ ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਰੀਫ-ਉਦ-ਦੌਲਾ*, (8) ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਉਸਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਰੱਥਾ. ਸੈਕਸ਼ਨ 197, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ " ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਜੱਜ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ" ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮੁੱਖ ਅਦਾਲਤ, ਲਾਹੌਰ ਨੇ *ਅਮੀਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹ* (8-ਏ) ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ "ਜਿਵੇਂ" ਸ਼ਬਦ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਰ ਸਾਲ 1923 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 197, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ "ਜਿਵੇਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ, ਹੁਣ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੇਸ, ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤ ਗੁਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। *ਭਗਵਾਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਬਨਾਮ ਐਨ.ਪੀ. ਮਿਸ਼ਰਾ*, (9) ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ। ਥੀਏਟਰ, ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ ਨੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਸਟਾਫ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ "ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਕਟ ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਬੀ.ਐਸ. ਸਭੂ ਬਨਾਮ *ਟੀ.ਐਸ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ-ਸਵਾਮੀ*, (10), ਇੱਕ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ। ਧਾਰਾ 197, ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(5) ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਤੀਜੀ ਲੜੀ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। *ਸਰਜੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ ਵਿੱਚ*, (11), ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਮਾਸਟਰ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੀ, ਉੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਦੇ ਕਤਲ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(8) ILR 9 ਮਦਰਾਸ 439.

(8-ਏ) 1905 ਕਰੇਡ ਐ.ਜੇ. 119.

(9) ਏਆਈਆਰ 1970 ਐਸਸੀ 1661

(10) ਏਆਈਆਰ 1983 ਐਸਸੀ 64.

(11) ਏਆਈਆਰ (33) 1946 ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ 25.

ਡਿਊਟੀ ਇੱਥੇ ਡਾ: ਹੋਰੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਾਕੰਸ਼ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਤਜੋਗ ਡੋਬੇ ਬਨਾਮ ਐਚਸੀ ਭਾਰੀ, (12) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੀਵੇਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੋਜ ਵਾਰੰਟ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੱਟ ਮਾਰਨ ਦੇ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ। ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ":-

"ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਡਿਊਟੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੀਮਾ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਕਰਤੱਵ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਵਾਜਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਅਮਲ ਲਈ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਦੀ ਗਲਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਸਮਝ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ।

ਬਰੂਮਜ਼ ਲੀਗਲ ' ਮੈਕਸਿਮਜ਼, 10 ਵੀਂ ਐਡ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਨਾ 312 'ਤੇ, 'ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ

ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਪ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। "

ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਦੁਹਰਾਇਆ: -

ਧਾਰਾ 197 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੁਰਮ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨਾਲ .....ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। .....ਐਕਟ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਐਕਟ ਦਾ ਡਿਊਟੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਸਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਯੋਗ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਦਿਖਾਵਾ ਜਾਂ ਮਨਘੜਤ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਕਿ ਉਸਨੇ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਡਿਊਟੀ।"

(6) ਪੁਖਰਾਜ ਬਨਾਮ , ਰਾਜ ਓਜ਼ ਰਾਜਸਥਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (13), ਜਿੱਥੇ ਮਾਸਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ

(12) AIR 1966 S.C. 44.

Ramesh Pal v. Shri Ajhar Alam (M. M. Punchhi, J.)

ਇੱਕ ਕਲਰਕ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਲਈ, ਜਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ,

(7) ਹੁਣ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਨਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਹਰ ਆਲਮ ਦੋਸ਼ੀ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲੱਤ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧ ਸਨ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਲਈ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਹਨ "ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਗੁਣ ਵਿੱਚ", "ਉਸਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਗੁਣ ਵਿੱਚ", ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਕਾਰਜ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ", "ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ", "ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡਿਊਟੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ" ਅਤੇ "ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ" ਡਿਊਟੀ" ਇਹ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਧੁਰੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਕਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਅਤੇ ਉੱਤਮਤਾ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜੋ ਇੱਕ ਭਲਾਈ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 197, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੋਣ ਦਾ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਝੂਠ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਆਇਤ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਟੱਚ-ਸਟੇਨ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਬੇਰੋਕ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਤਸੱਦਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਉਸਦੇ ਦਫਤਰ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸਰਕਾਰੀ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸਦੀ ਅਪਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਕਦਮ ਪਿਛਾਖੜੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਚਾਰ ਸਿਰਫ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਛੇਹ ਦੇ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜਨਮਤ ਸਕਾਰਾਤਮਕਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(8) ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਨ.ਪੀ ਸਾਹਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁਮੰਦ ਸਿੰਘ, (14) ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਵਕ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਡੀ.ਐਸ. ਤੇਵਤੀਆ, ਜੇ., ਨੇ ਭਗਵਾਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸ੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਪੁਖਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਰੀਫ-ਉਦ- ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਲਿਆ। ਦੌਲਾ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 1973 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰੋਕ ਮੁੱਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਾਤਾ ਜੋਗ ਦੂਬੇ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ, ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਇਹ ਐਕਟ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਗੁਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬ੍ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਬਨਾਮ ਹਜ਼ੂਰਾ ਸਿੰਘ, (15) ਦਾ ਦੂਜਾ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ., ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਜੋ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਆਕਰਸ਼ਕ ਹੈ। ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਆਪਣੇ ਹੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(9) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਸ ਪ੍ਰੀ-ਚਾਰਜ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਜ਼ਹਰ ਆਲਮ ਨੇ ਇਸ ਜੁਰਮ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦੀ ਪੱਟੀ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਚਾਰ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਈ

- (14) 1975 ਚ. ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 8.
- (15) 1981 ਚ. ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 154.

#

ਸਟੇਈ (ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼), ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਡੀ. ਐੱਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ.)

ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਬਰਨਾਲਾ, ਮਿਤੀ 15 ਦਸੰਬਰ, 1981 ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰੋ। ਰੀਓਵਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦੀ ਪੱਟੀ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(10) ਅੱਗੇ ਦਿੱਤੇ 50 ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 11 ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਬਰਨਾਲਾ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਸਮਾਂਬੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲਾ ਪੂਰਵ-ਚਾਰਜ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦਫਤਰ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪ੍ਰੀ-ਚਾਰਜ ਪੜਾਅ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ, ਉਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਲਈ। ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਐਨ.ਕੇ. ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਐਸਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਡੀਐਸ ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ.

ਰਾਜ (ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼), ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 324/SB/1982

20 ਅਪ੍ਰੈਲ 1983

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1974 ਦਾ II) — ਧਾਰਾ 374 ਅਤੇ 377 — ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਐਕਟ (1958 ਦਾ XX) — ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 11 — ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪੀਨਲ ਕੋਟੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ- ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਕਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ — ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ — ਕੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ, 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲੇ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪੂਰਵ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੈ। ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ